

Til § 43.

De afskrifter (genparter), hvis rigtighed ønskes bekræftet af notaren, er afskrifter såvel af dåbsattester, eksamensbeviser og lignende offentlige dokumenter som af private dokumenter, i reglen til brug over for udenlandske myndigheder, f. eks. ved udvandring eller ved ansøgning om stipendier i udlandet. For sådanne bekræftelser svares der efter retsafgiftsloven § 24, jfr. forhøjelsesloven, 1 kr. for hvert halve ark eller del af samme. Det foreslås, at der for disse bekræftelser skal svares samme afgift som for udskrifter og attester efter forslaget § 48, stk. 1, idet der ikke synes at være grund til at foreslå en speciel højere afgift for notarens bekræftelser.

Til § 44.

De i paragraffen omhandlede forretninger vedrørende udtrækning af værdipapirer, lodtrækning og lignende handlinger danner en meget uensartet gruppe omfattende såvel lodtrækninger i små lotterier med et beskedent antal gevinster, ofte af ringe værdi, som udtrækning af obligationer, der kan strække sig over flere dage og angå adskillige tusinde obligationer. Et eksempel herpå er nævnt i betænkning nr. 377, s. 70.

Det vil formentlig ikke være rimeligt at sætte afgiften i forhold til størrelsen af de værdier, trækningen angår. Det må derimod her undtagelsesvis anses for rimeligt, at afgiften sættes i forhold til forretningens varighed, selv om ingen af de i udkastet foreslåede afgifter i øvrigt er udmålt i forhold til varigheden af den pågældende forretning. Det foreslås herefter, at der for hver påbegyndt time, selve forretningen varer, skal svares en afgift, der i forslaget er forhøjet til 75 kr., hvorved det offentliges udgifter til lønninger m. v. skulle være dækket. Ved formuleringen har man taget afstand fra den praksis, der har udviklet sig i tilslutning til reglen i sportelreglementets § 141, idet timegebyret efter denne bestemmelse regnes fra det øjeblik, notaren forlader sit embedskontor.

Til § 45.

Denne bestemmelse omfatter alle notarialforretninger, på hvilke de foranstående paragraffer ikke finder anvendelse. Det alt overvejende antal af disse forretninger vedrører *attestationer* på testamenter og andre dokumenter, f. eks. fuldmagter, kontrakter, skibsskøder og et meget betydeligt antal erklæringer til brug i udlandet, overvejende på fremmede sprog. Som en anden gruppe af notarialforretninger kan nævnes *beskikkelser*, jfr. sportelreglementets

i 133. Regler om disse forretninger, der kun sjældent forekommer, findes i konkurslovens § 44 og desuden § D.L. 5-14-4, der giver anvisning på at anvende beskikkelse som middel til at afbryde den 20-årige forældelse.

I 1. *pkt.* foreslås en afgift på 20 kr. for de omtalte „andre forretninger“, bortset fra testamentsattestationerne, jfr. 2. *pkt.* Det vil være meget vanskeligt og må også anses for upåkrævet at sondre afgiftsmæssigt mellem de forskellige grupper, hvori disse forretninger falder.

I 2. *pkt.* foreslås derimod, at der ikke skal svares afgift for attestationer på testamentariske dispositioner. Dette forslag står i forbindelse med, at der i stempelovforslaget § 76 foreslås en forhøjelse af stempelafgiften for testamenter under forudsætning af, at notarialafgiften bortfalder. Reglen vil også bevirke, at den afgiftsmæssige forskelsbehandling mellem notarialtestamenter og vidnetestamenter bortfalder.

Til § 46.

Når protestforretninger og visse andre forretninger foretages forskellige steder, svares ifølge sportelreglementets § 134 foruden det foreskrevne gebyr for den første forretning tillige et mindre gebyr for hvert af de andre steder, hvor forretningen efter rekvirentens begæring foretages, jfr. betænkning nr. 377, side 66, sp. 2. Princippet i denne bestemmelse ses der ikke at være tilstrækkelig anledning til at opretholde. Det foreslås i stedet, at der, når en notarialforretning vedrører flere personer, skal svares afgift som for et tilsvarende antal forretninger, medmindre forretningen foretages under ét på samme sted, i hvilket tilfælde forretningen afgiftsmæssigt betragtes som én forretning, jfr. for så vidt angår protester på vekslers og checks, vekselovens § 88, nr. 2, stk. 1, 2. *pkt.*, og den tilsvarende bestemmelse i checklovens § 66. Når forretningens foretagelse sker under ét på samme sted, falder det naturligt kun at opkræve en afgift for forretningen. Hovedreglen kommer f. eks. i anvendelse, hvor attestation af flere personers underskrift på samme dokument begæres foretaget til forskellig tid, eller hvor protest optages hos flere personer på forskellige steder.

Til § 47.

Efter den her foreslåede regel vil staten være fritaget for afgift for notarens udtrækning af statsobligationer.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 13, stk. 1, nr. 1.